

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/882/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208359
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208359.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Soni Vackovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, v mene ktorého koná ako konateľ advokát Mgr. Tomáš Kušnir, proti žalovanému: A. P., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko A. XXXX/XX, XXX XX P., o zaplatenie sumy 2.812,39 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. januára 2015 č.k. 14C/622/2014-40, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.812,39 eura spolu s 8,25% úrokom z omeškania od 05.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 488, 489, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 100 ods. 1, § 101, § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z hľadiska skutkového stavu mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 10.07.2006 záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver v podobe úverového limitu, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať právnemu predchodcovi žalobcu pravidelnými mesačnými splátkami. Nakoľko uplatnená pohľadávka bola zosplatnená dňa 30.09.2010, v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. konštatoval, že návrh na začatie konania podal žalobca po uplynutí trojročnej premlčacej doby (29.04.2014), a preto návrh z dôvodu premlčania, zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že odvolací súd návrhu vyhovie, respektíve napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. Dôvodil, že súd prvého stupňa na daný prípad aplikoval ust. § 5b ZoOS, ktoré nadobudlo účinnosť až 01.05.2014, hoci nárok bol uplatnený už dňa 29.04.2010. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/95, PL. ÚS 36/95 a III. ÚS 348/06, a ďalej na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.10.2014 č.k. 9Co/105/2013-164. Namietal tiež nesprávnu aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa premlčacej doby a tvrdil, že

nakoľko ide o zmluvu o úvere a teda o absolútny obchodno-závazkový vzťah bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Ďalej namietal aplikáciu ust. § 52 až 54 OZ, ktoré sa do 31.12.2007 vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ a poukázal na rozhodnutia NS SR sp.zn. 2 M Cdo 3/2011 a sp.zn. 6MCdo/4/2012, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/132/2013 a sp.zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/138/2013 a Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/64/2013. Tvrdil, že nárok žalobcu nie je premlčaný, keďže premlčacia doba začala plynúť dňa 30.09.2010 a ku dňu podania návrhu (29.04.2014) štvorročná premlčacia doba neuplynula.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a spĺňa náležitosti ust. § 205 OSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto je ho potrebné, podľa § 219 OSP, potvrdiť.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 2.812,39 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril dňa 04.12.2013 so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Predmetom postúpenia pohľadávok bol aj nárok uplatnený v tomto konaní, ktorý bol špecifikovaný v prílohe zmluvy o postúpení pohľadávok pod VS 13632066. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel zo dňa 04.07.2006 mu bol schválený úverový rámec vo výške 24.000,- Sk (796,65 eura) s pevnou mesačnou splátkou 800,- Sk (26,56 eura). Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.812,39 eura a pozostávala z istiny. Pohľadávka bola podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok (č.l. 16) zosplatená dňa 30.09.2010.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Súd prvého stupňa vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu (VÚB, a.s.) a žalovaným zo dňa 10.07.2006 posúdil ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preto postupom podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, skúmal, či v danej veci nie sú naplnené zákonné podmienky alebo prekážky, ktoré brána priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, a prihliadol aj bez návrhu na premlčanie nároku žalobcu voči žalovanému. Vychádzal pritom z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávky, z ktorej mal preukázané, že pohľadávka žalobcu sa stala splatnou dňa 30.09.2010. Premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcu na súde, ktorá je tri roky, začala plynúť najneskôr 30.09.2010 a uplynula dňa 30.09.2013. Preto nárok žalobcu voči žalovanému uplatnený na súde dňa 29.04.2014 bol uplatnený až po uplynutí premlčacej doby, v dôsledku čoho žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

Odvolačný súd preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Preto pokiaľ súd prvého stupňa nárok žalobcu posúdil ako nárok zo spotrebiteľského vzťahu, a aj bez návrhu prihliadol na premlčanie uplatneného nároku, je jeho rozhodnutie vecne správne. Odvolačný súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožnil a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Taktiež sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 2 OSP na tieto dôvody ďalej iba poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolačný súd dopĺňa, že dňa 01.04.2015 nadobudla účinnosť novelizácia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v ktorom bolo explicitne stanovené, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 posledná veta OZ). Uvedenou právnou úpravou zákonodarcu reagoval na ustálenú prax súdov pri rozhodovaní sporov, ktorých predmetom sú nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Takýto záver odvolacieho súdu je v súlade so záverom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.04.2015 sp.zn. 3 MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Odvolačný súd je v zmysle § 212 ods. 1 OSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa pri posudzovaní danej veci zaoberal námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní.

Žalobca v prvom rade namietal proti aplikácii ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, z dôvodu, že toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až 01.05.2014, hoci nárok bol uplatnený už dňa 29.04.2014. K uvedenej námietke odvolačný súd uvádza, že predmetným ustanovením bola zakotvená povinnosť orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. má procesnú povahu vyplývajúcu z jeho znenia, keď ustanovuje procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy. Je nesporné, že „orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ je aj súd, ktorý v občianskom súdnom konaní prejednáva nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy. Keďže ide o úpravu procesného postupu súdu pri prejednávaní a rozhodovaní takýchto nárokov, vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia vo veci ešte nebolo rozhodnuté, súd postupuje podľa predmetného ustanovenia (§ 5b), nakoľko zákon č. 102/2014 Z.z., ktorým bolo zavedené do zákona č. 250/2007 Z.z., nemá osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky § 5b posúvalo na dobu po účinnosti tejto právnej úpravy (po 01.05.2014). Z týchto dôvodov odvolačný súd námietku žalobcu nepovažoval za dôvodnú.

Žalobca ďalej v odvolaní namietal aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa premlčacej doby a tvrdil, že nakoľko ide o zmluvu o úvere a teda o absolútny obchodno-závazkový vzťah bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. K tomu odvolačný súd poukazuje na dôvody

svojho rozhodnutia uvedené v časti, v ktorej zdôrazňuje správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať. Tieto dôvody jasne a zrozumiteľne vysvetľujú prečo má v danej veci prednosť aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich otázky premlčania. Preto odvolací súd uvedenú námietku žalobcu rovnako nepovažoval za dôvodnú.

Poslednou odvolacou námietkou žalobcu bola námietka týkajúca sa aplikácie ust. § 52 až 54 OZ, ktoré sa do 31.12.2007 vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Ani túto námietku podľa názoru odvolacieho súdu nemožno akceptovať. Je síce pravdou, že v čase uzavretia zmluvy (10.07.2006) ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka určovalo len niektoré typy zmlúv, ktoré mali povahu spotrebiteľskej zmluvy, toto vymedzenie však nebolo súladné s nepriamymi účinkami smernice Európskeho spoločenstva týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa (smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), a preto už následná zmena ust. § 52 ods. 1 OZ s účinnosťou od 1. januára 2008 definovala spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Aplikáciu novelizovaného ustanovenia § 52 ods. 1 OZ na zmluvný vzťah právneho predchodcu žalobcu a žalovaného umožňuje prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2008 (§ 879j OZ), ktoré stanovuje, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. V danej veci je predmetom konania nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ktorý vznikol momentom splatnosti. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že splatnosť, a teda ja nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, nastala dňom 30.09.2010, čo nesporne je po 01.01.2008, preto je na uplatnený nárok správne aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom po 1. januári 2008.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP, ako vecne správny, potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.